

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ

САВЕТ

Број: П-01- 551 / F

Датум: 07.07.2015 године

ИЗВОД ИЗ ЗАПИСНИКА
са XIX изборне седнице Савета Универзитета у Крагујевцу,
одржане 15. маја 2015. године,
са почетком у 12:00 сати,

Седници су присуствовали: проф. др Александра Јанковић; проф. др Радослав Сенић; проф. др Срђан Никезић; проф. др Милан Кнежевић; проф. др Александар Пауновић; проф. др Гордана Марјановић; проф. др Радован Булатовић; проф. др Владимир Јаковљевић; доц. др Ненад Вуловић; проф. др Душица Палачковић; проф. др Љиљана Чомић; проф. др Сениша Ранђић; проф. др Крстивоје Шпијуновић; проф. Карољ Марочик; проф. др Драган Бошковић; проф. др Сандра Живановић; Петар Пилиповић, студент проректор; Недељко Мишић, председник Студентског парламента; Никола Ивковић, студент.

Констатовано је да седници присуствује 19 чланова Савета, тако да постоји кворум за пуноправан рад и одлучивање.

Седници је присуствовала Зорица Аврамовић, генерални секретар Универзитета.

Седници је председавала проф. др Александра Јанковић.

Проф. др Александра Јанковић је известила чланове Савета да седници присуствује др Небојша Арсенијевић, редовни професор Факултета медицинских наука у Крагујевцу, кандидат за ректора Универзитета у Крагујевцу

Предложени дневни ред за седницу гласи:

1. Предлози одлука о утврђивању престанка мандата и верификацији мандата, члану Савета Универзитета у Крагујевцу;
2. Извештај Комисије за спровођење поступка за избор ректора;
3. Представљање програма рада и развоја Универзитета у Крагујевцу др Небојше Арсенијевића, редовног професора Факултета медицинских наука у Крагујевцу, кандидата за ректора Универзитета у Крагујевцу;
4. Спровођење поступка гласања за избор ректора Универзитета у Крагујевцу;
5. Утврђивање резултата гласања за избор ректора Универзитета у Крагујевцу и избор ректора Универзитета у Крагујевцу;

Једногласно је усвојен дневни ред.

1.

Прва тачка дневног реда су предлози одлука о утврђивању престанка мандата и верификацији мандата, члану Савета Универзитета у Крагујевцу.

Како је дана 24.04.2015. године, др Видан Николић, редовни професор Учитељског факултета у Ужицу, поднео неопозиву оставку на место члана Савета Универзитета у Крагујевцу, из личних разлога, због одласка у пензију, Савет је једногласно донео Одлуку да др Видану Николићу, редовном професору за ужу научну област Методика наставе српског језика и књижевности, српски језик и књижевност, на Учитељском факултету у Ужицу Универзитета у Крагујевцу, због подношења неопозиве оставке на чланство у Савету Универзитета у Крагујевцу из личних разлога, престаје мандат као члану Савета Универзитета у Крагујевцу, пре истека времена на који је изабран.

Наставно-научно веће Учитељског факултета у Крагујевцу, на седници одржаној 27.04.2015. године, донело је Одлуку о избору др Крстивоја Шпијуновића, редовног професора за ужу научну област Педагогија, Дидактика, Методике, на Учитељском факултету у Ужицу, број Одлуке 7/2, за члана Савета Универзитета у Крагујевцу.

Савет је једногласно донео Одлуку о верификацији мандата др Крстивоју Шпијуновићу, редовном професору за ужу научну област Педагогија, Дидактика, Методике, на Учитељском факултету у Ужицу Универзитета у Крагујевцу, као члану Савета Универзитета у Крагујевцу, представнику Учитељског факултета у Ужицу.

2.

Друга тачка дневног реда је извештај Комисије за спровођење поступка за избор ректора.

Др Љиљана Чомић, редовни професор Природно-математичког факултета, члан Савета Универзитета, председник Комисије за спровођење поступка за избор ректора Универзитета у Крагујевцу, формиране Одлуком Савета Универзитета у Крагујевцу о покретању поступка за избор ректора Универзитета у Крагујевцу, број: II - 01 - 213/2 од 27.03.2015. године и Одлуком о измени Одлуке о покретању поступка за избор ректора Универзитета у Крагујевцу, број: II - 01 - 313/2 од 22.04.2015. године, поднела је усмени извештај да је Комисија утврдила да седници присуствује 19 чланова Савета Универзитета у Крагујевцу од укупно 19 чланова и да су се стекли услови у погледу кворума за спровођење поступка гласања за избор ректора Универзитета у Крагујевцу.

3.

Трећа тачка дневног реда је представљање програма рада и развоја Универзитета у Крагујевцу др Небојше Арсенијевића, редовног професора Факултета медицинских наука у Крагујевцу, кандидата за ректора Универзитета у Крагујевцу.

Представљање програма рада и развоја Универзитета у Крагујевцу др Небојше Арсенијевића:

“Поштоване колеге, драги студенти, има у животу свакаквих дана. Данас је дан у којем ћу се препустити вашем суду. Сигуран сам само у једно да ћу бити поштен и искрен према вама, без обзира какав исход да буде. Долазећи овде, прочитао сам на оном камену који је усађен испред зграде нешто што би требало да буде гесло нашег Универзитета: Шта се друго могло радити већ сејати семе боље наде за будуће нараштаје.

Сејало се претходних година опет и изнова. Можда и више него икад. И кад је дало наде да ће семе изнићи у биљке чији би плодови вратили наду наставницима и студентима овог Универзитета, дозвољено је да се на њега устреме галовране и мракаче, излегле из болесног легла самољубља, сестре близнакиње самопорицања и прете да покљупцају све посејано. Остаје сваком од нас да да донесе свој суд. Зашто ћутимо?

Живимо у Србији којом последњих деценија тумара стотине хиљада људи који се осећају сувишним. На све начине се нацији сугерише немоћ у очекивању да се и народ и држава навикну и обуче за беспомоћност, проституцију и просјачење. Зашто?

Зато што њоме већ деценијама владају скоројевићи који би хтели да буду све, баш све, осим онога што стварно јесу. Будући да нису укореењени у истинским људским вредностима, такви разарају сваки природни ослонац, сваку људску и сопствену организацију. Негирају било какве вредности осим оних које су засноване на поседовању бесмислица. Таквима не одговара знање и мудрост. Такви хоће да нас увере да то и не постоји. И не само што то кажу већ и разарају стубове на којима смо опстајали и трајали вековима. Разарају хијерархију засновану на немерљивим параметрима. Утапају све у примитивизам и махниту жељу за поседовањем. Наравно да у такву каљугу хоће да потопе и децу и студенте.

Наравно, будући неспособни да успоставе функционално, динамично и одрживо друштво јер не успевају да увере поданике да у овој земљи има места и посла за све њих, да су потребни и важни и да неће завршити као непотребни кусур такозване модернизације земље, срљају у пропаст.

Србијом, њеним селима, њивама, пашњацима, забранима лутају само безнађе и туга. Њеним градовима тумарају беда и похлепа. И ту и тамо још понеко, ко се сасвим освестио шта нам се догађа и који ћути и чека са надом да ће сво ово наopakон проћи. Неће проћи ако га не одагнамо и кажемо: иш.

У таквом друштву које је све довело у хоризонталу материјалног где је основна порука: ништа не можеш да створиш али све можеш да купиш и продаш, као печурке ничу школе са геслом: Увече прелисташ ујутру заблисташ, а сутра си већ у државној администрацији, а за неку годину и министар који ће да саопшти да Србији нису потребни: инжињери, правници, економисти, учитељи, лекари, уметници. Тако зло које се дочепало моћи говора, добрима забрањује запошљавање и право на живот. Постајемо земља на високом степену развоја: Извозићемо младе, здраве, учене људе, а увозити пасуљ, кромпир, свиње, дрогу и тричарије. Кад неправда постане закон супротстављање постаје дужност.

Шта ћемо са свршеним студентима? Ево вам максимум слободе, узмите пасош и идите куда вас очи воде. Овде сте као и ваши родитељи вишак и нисте потребни. Постаните јањичари *ordo novus seclorum-a*. Заборавите своје порекло, заборавите наше приче, слободно залутајте у неким туђим причама, клањајте се новцу и материјалном.

Хипертрофија индивидуалних права, коју већина људи није ни тражила, нити жели да их конзумира, бесомучна атомизација и индивидуализација у перверзној тежњи да се све учини једнаким, хоризонталним и бесмисленим, изазива мноштво нових до сада

непознатих сукоба ниског интензитета. Ту ратује студент са наставником, ту се мрзе лекар и пацијент, ту свако свакога омаловажава и презире. Ту је народ изложен дивљању олоша сваке врсте. Ту се проститутке, како телесне тако и духовне, приказују на телевизорима, а њихови светоназори расправљају по школама и канцеларијама. То нас све, наше породице, организације и установе срзава у бесмисао немоћи.

То се дешава кад се материјално и само материјално стави као циљ и као мера свега: положаја у друштву, друштвеног угледа и пророковања. И тако се ових дана дошло и до турбо- неолиберализма па су табеле важније од људи и њихових судбина. Народ је на расходној страни буџета и што га мање имаш то ти је расход мањи, а табеле допадљивије дилерима новца тј повериоцима.

У таквој ситуацији је и огромна већина наших студената. Већина мукотрпно ради јер исправно, свесно или инстинктивно посеже за радом као извором врлине. Тешко им је јер су скоро сигурни да их кад изуче све што смо ми предвидели не чека ништа. Немају ни прилику да нешто покушају. Таквих је на нашем универзитету кажу 16000. У њима је огромна енергија. Ми морамо да се изборимо да они буду добро припремљени за свет у којем треба да се остваре. Ми морамо да водимо рачуна и о томе да се њима обезбеди да могу да раде и да допринесу, а не да лутају од немила до недрага.

Како да то учинимо?

Развој Универзитета и факултета понаособ највише зависи од два основна стуба. То су: **Уписна политика** и **Постдипломска настава**. Једна реч обухвата оба стуба на универзитетима који су здрави - квалитет. Квалитет уписаних студената и квалитет доктора наука који обнављају наставни кадар. Ко то не обезбеди осуђен је на таворење и неумитно самоукидање. Ти стубови се морају ојачати. Но, квалитет уписа није довољан. Неопходно је да се квалитетни бруцоши суоче, од првог дана, са здравом хијерархијом у којој се место заслужује памећу, радом, знањем и личним поштењем. Не сме да се догоди, а догађа се да руку под руку универзитетом ходају професорски и студентски нерад. Они један другог потстичу и лепо им је, док се не сведу рачуни на крају сваке године. Тад цену заједничког нерада плате само студенти, а ми се чудимо шта они све не знају, наравно притом затурамо питање: а кад смо их томе научили? Извините ме господо професори неморално је имати десетак до двадесет часова наставе, а стотине сати испита годишње. Са студентима се мора радити много интензивније.

Универзитет за сада има један центар изузетних вредности, са којег ја долазим. Како је он створен? Пре свега квалитетним докторским студијама, наставницима потпуно преданим стварању бољих од себе, добром селекцијом и уредним финансирањем истраживања.

Овај универзитет се мора изборити за још таквих нуклеуса. Модел је ту. Неопходна је само људска енергија.

Посао наставника је да створи боље од себе, а не да се пакосно подсмева горима, за чији настанак је сам крив. Посебна пажња мора да се посвети избору сарадника и наставника. Није довољно ни издалека поставити само објављивање радова на SCI листи као критеријум. Није и не сме то да буде најважније, а поготову не једино мерило. Признајем тако је лакше. Свима. Али да ли смо ми људи за лаке задатке. Мора се вратити дигнитет

потпису. Човек вреди таман онолико колико вреди оно што је спреман да потпише. Данас кад постоји толико лажних школа, лажних професора и лажних људи, лако је да набавиш диплому доктора наука. Ту не смемо да посрнемо. Овај Универзитет мора да се избори за епитет престижног места за студирање и докторирање. Не зависи само од нас, али и зависи углавном од нас.

Ако то не учинимо ништа лепо нас не чека. Огромни су притисци да у закон о високом образовању буде унета одредба о Универзитету од националног значаја. Сагласан сам, али да та флоскула буде унета у плуралу. За то се морамо изборити. Како? Квалитетом уписа, квалитетом наставног процеса, квалитетом завршног производа, квалитетом односа према заједници. На томе се мора радити науморно, сваког дана и на сваком месту. Морамо створити функционални, а не централизован универзитет, који ће студенте свих нивоа учити науци, али и етици. Одговорност је огромна, изазови још већи, заштита никаква.

И на крају, о начину на који имам намеру да делама као ректор, ако ми поклоните поверење. Свестан сам да ректор није ни директор ни управник, а ни менаџер ни политичар, ни шеф протокола. Можда у неким ситуацијама мора да буде помало од свега тога али би пре свега тога, требало да буде фини и дискретан коректив који нијансира догађања на Универзитету утичући да се одаберу исправна решења која ће створити амосферу у којој нико не посеже за оним што му не припада. Једино тако се може успоставити здрава хијерархија.

За то ћу се борити. Хоће те ли ми за такво вођење Универзитета дати подршку, не само данас, зависи од вас. Да удем да руководим јасно је свакоме које погледао моју биографију. Из моје биографије се може видети и да сам објавио преко 90 радова на SCI листи, да су ти радови цитирани 785 пута. Да је кумулативни IF тих радова близу 200.

Шта не пише у биографији? Моје чврсто уверење да социолошка утемељеност и малограђански морал могу у понекоме егзистирати и једновремено. Не спорим, али то на универзитету није пожељно, јер у себи носи опасност да се носилац тих својстава идентификује са функцијом која му је додељена и са свим што она носи, што се често види као неспособност да се лично одвоји од пословног. Верујте ми да сам довољно пута био, па довољно пута нисам био и нисам поклекао, тако да сигурно нећу дозволити себи да у овим годинама упаднем у замку у коју нисам упадао ни са много мање искуства. Ако ми данас дате поверење, ја ћу вам га неокрњено вратити, јер ако ми дате поверење ја немам права да будем слаб, немам право да подлегнем притисцима, немам право да подлегнем самољубљу. Нећу бити ни прогонитељ, али ни прогоњени. Ни власник, ни моћник. Трудићу се да будем дисплеј онога што је најбоље на универзитету. Тога има пуно. Треба га пробудити, умити, исправити, вратити му самопоштовање и сигуран корак. То добро и најбоље треба прегрупписати, натерати да стисне зубе, вратити своје правом бићу. Да будемо оно што стварно јесмо. Ако то буде тако, постаћемо победници и вратити на лица студената осмех, у срца наду, а у дух жељу за правдом и изучавањем истине. Вратимо им амбицију и свест да једна људска заједница почиње да пропада онда кад пристане да се одрекне свог најслабијег члана. Нисте и не смете бити непотребни, ни сувишни. Супротно: ви дајете смисао свему!”

4.

Четврта тачка дневног реда је спровођење поступка гласања за избор ректора Универзитета у Крагујевцу;

Комисија за спровођење поступка за избор ректора Универзитета у Крагујевцу, формирана Одлуком Савета Универзитета у Крагујевцу о покретању поступка за избор ректора Универзитета у Крагујевцу, утврдила је да седници присуствује 19 чланова Савета Универзитета у Крагујевцу од укупно 19 чланова и да су се стекли услови у погледу кворума за спровођење поступка гласања за избор ректора Универзитета у Крагујевцу.

Комисија за спровођење поступка за избор ректора сачинила је гласачке листиће за избор ректора и спровела поступак тајног гласања.

5.

Пета тачка дневног реда је утврђивање резултата гласања за избор ректора Универзитета у Крагујевцу и избор ректора Универзитета у Крагујевцу;

По пребројаним гласовима Комисија је утврдила да је предложени кандидат Арсенијевић проф. др Небојша добио 17 гласова.

На основу члана 77. Статута Универзитета у Крагујевцу и утврђених резултата гласања Комисија констатује да је предложени кандидат Арсенијевић проф. др Небојша добио 17 гласова, односно већину од укупног броја чланова Савета и да је на основу резултата гласања изабран за ректора Универзитета у Крагујевцу, на мандатни период од 3 године почев од 1. октобра 2015. године.

Седница је завршена у 16:50 сати.

**ПРЕДСЕДНИК САВЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**
Александар Јанковић
Проф. др Александра Јанковић

Извод из записника сачинила:

Биљана Гужвић,
Стручна служба Универзитета

